

Tilburg University

Een goed voornemen

Eijffinger, S.C.W.

Published in:
Brabants Dagblad

Publication date:
2005

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Eijffinger, S. C. W. (2005). Een goed voornemen. *Brabants Dagblad*, 13-13.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Een goed voornemen

Het heeft even geduurd maar eindelijk staat Europa in Nederland op de politieke agenda. De kater van de teloorgang van het stabiliteitspact ligt nog vers in het geheugen. De afwikkeling van de intergouvernementele conferentie over de nieuwe Europese grondwet zal het Ierse voorzitterschap van de Europese Unie (EU) gedurende de eerste helft van 2004 nog genoeg hoofdbrekens kosten. Er is gerede kans dat de onderhandelingen hierover nog door zullen lopen tijdens het Nederlandse voorzitterschap in de tweede helft van volgend jaar. Daarnaast hebben Ierland en Nederland begin december in een gezamenlijke brief aan de Raad van Ministers van de EU aangegeven dat zij beide de hoeveelheid regels uit Brussel willen verminderen. Dit streven sluit aan bij het 'Lissabon-proces' dat op de Europese top van 2000 is ingezet en dat er op gericht is om de economieën van de EU binnen tien jaar tot de meest concurrerende in de wereld te maken. Aangezien de meerderheid van de regelgeving nu al uit Brussel komt en steeds verder aanzwelt, is het verstandig dat beide toekomstige EU-voorzitters eindelijk iets willen doen aan de overmatige en vaak overbodige regelzucht van de eurocraten. Dat past niet alleen binnen de huidige tijdsgeest, maar kan ook de toenemende afkeer van de burgers tegen Europa een halt toe roepen. Het beginsel van subsidiariteit - het nemen van politieke besluiten over regelgeving en voorzieningen op een zo laag mogelijk niveau - is bij de eurocraten nog onvoldoende doorgedrongen. Toch leert de moderne politieke economie ons dat subsidiariteit over het algemeen de meest efficiënte wijze van besluitvorming is. Wat op regionaal niveau besloten kan worden dient niet op nationaal niveau plaats te vinden en wat op nationaal niveau geregeld kan worden moet niet op Europees, dus supra-nationaal, niveau geschieden. Een uitstekend initiatief van het Nederlandse kabinet, zeker met het oog op het inmiddels uitgestelde referendum over de Europese grondwet. Helaas zijn eurocraten net zo hardnekkig in hun reguleringsdrift als regionale en nationale bureaucraten. Het zit blijkbaar in hun genen. Dat betekent dat er een agenda opgesteld moet worden met kwantitatieve doelstellingen en een duidelijk tijdspad voor het terugbrengen van de bureaucratische regels. Anders zal dit ambitieuze plan van de Ieren en Nederlanders zeker niet slagen. Nederlandse politici en topambtenaren hebben in het verleden bewezen niet altijd de meest effectieve onderhandelaars te zijn. Ik ben ervan overtuigd dat de 'canard' van het stabiliteitspact niet zo had hoeven te gebeuren als er van Nederlandse zijde diplomatieker en veel eerder actie was ondernomen om de Duitse minister van Financiën Eichel aan onze kant te krijgen. Minister Zalm dacht het spel met grote woorden te kunnen winnen. Hij realiseerde zich te laat dat een compromis met Eichel onmogelijk was geworden door zijn ondiplomatieke wijze van opereren. Hierdoor was het gezichtsverlies voor de Duitsers om zich toch aan de procedures te houden te groot geworden. Zalm zou beter te rade kunnen gaan bij zijn nieuwe collega, minister Bot van Buitenlandse Zaken. Bot was jarenlang onze EU-ambassadeur in Brussel en beheerst de finesses van het Europese onderhandelingspel als geen ander. Een middelgroot land als Nederland kan zeker effectief zijn als toekomstig EU-voorzitter, maar dan moet het nu al zijn voorbereidingen treffen. Richt zo spoedig mogelijk een taskforce voor het EU-voorzitterschap op om de neuzen op de verschillende ministeries in dezelfde richting te krijgen. Maak gebruik van de enorme kennis van onze mensen bij de Europese Centrale Bank, de Europese Commissie en het Europees Parlement. Gebruik de deskundigheid van onze topeconomen en -juristen op dit gebied.

Neem een voorbeeld aan de Franse diplomatie, die alles uit de kast trekt om de nationale belangen optimaal te dienen. Kortom, verenig alle deskundigheid in binnen- en buitenland en maak een consistent plan de campagne. Misschien dat wij dan toch nog eens afkomen van het gegniffel in Frankrijk over 'les Bataves'!

Prof. dr. Sylvester Eijffinger is hoogleraar Europese Financiële Economie aan de Universiteit van Tilburg.